

פרשת דוד

יו"ע ע"י מוסדות "מקדש לדוד" ישראל
 בראשות ובנשיאות כ"ק מורנו ורבנו האדמו"ר רבי **דוד חנניה פינטו** שליט"א
 בן הצדיק המלוב"ן רבי **משה אהרן פינטו** זצ"ל ונכד הצדיק הקדוש המלוב"ן רבי **חיים פינטו** זע"א

פרשת בראשית

כז' תשרי תשפ"ג 1151

זמני השבת

ירושלים תל אביב חיפה באר שבע

5:45	5:32	5:40	5:25	הדלקת נרות
------	------	------	------	------------

6:38	6:36	6:38	6:36	מוצאי שבת
------	------	------	------	-----------

7:16	7:13	7:13	7:16	רבנו תם
------	------	------	------	---------

שבת מברכין המולד יהיה ביום שלישי
 בשעה 9:44 - 7 חלקים

הילולא דצדיקיא

כז. רבי דוד חי מאיר נסים
 מייסד ביהמ"ד 'שושנים לדוד'

כז. רבי שאול ענתבי

כח. רבי אברהם אביכזר
 אב"ד אלכסנדריה

כח. רבי מאיר מלין

כט. רבי אברהם דוד מבוטשאטש
 מח"ס 'אשל אברהם'

כט. רבי סלימאן ברזאני
 חכם באשי במוצול

ל. רבי צבי הירש חיות, המהר"ץ חיות

ל. רבי כלפה גיג, מקסטנטין

א. רבי דוד ומשה

א. רבי יוסף ענגל
 בעל 'גליוני הש"ס'

ב. רבי יוסף בוסקילה
 רבה של בית שמש

ב. רבי אליעזר שמחה ווסרמן
 ראש ישיבת 'אור אלחנן'

ג. רבי ישראל מרוז'ין

ג. רבינו עובדיה יוסף, הראשון לציון

ואפילו כאשר הם ראו כבר את המבול מתחיל לרדת על הארץ, גם אז הם לא נכנעו כלל מלפני הש"ת ולא שבו בתשובה.

ולא עוד, אלא שבדווקא עתה הם רצו להרוג את נח, כמו שחז"ל אומרים כי הם נטלו קרדומות וגרזנים כדי לשבור את התיבה ולהרוג את נח, אבל אז 'ויסגור ה' בעדו', והקיף את התיבה באריות ודובים כדי להצילו מיד הרשעים המבקשים להמיתו.

אם כן לכאורה, לאור ההתנהגות הקלוקלת הזאת של האנשים הללו, מה שווה להם לחיות חיים ארוכים כל כך שאין בהם שום לחלוחית של תוכן רוחני. ורואיה לדבר כי כולם מתו במבול ולא נותר מהם איש כי אם נח ואשתו, ושלושת בניו ושלושת נשי בניו, שעליהם שמר הקב"ה מכל משמר לבל יושפעו מהאנשים הללו לרעה ויענשו, וכי אז כבר לא היה בכלל קיום לעולם.

ואף גם לאחר דור המבול, כאשר הגיע דור הפלגה, במקום לחיות באחדות האחד עם השני ולהיטיב עם הבריאה ועם העולם, ועם הקב"ה שברא את העולם ונתן להם חיים לחיות, במקום זה הם מורדים בהקב"ה ועשו את עצמם לעבודה זרה ממש רח"ל, עד שגם ביקשו לבנות להם מגדל וראשו בשמים כדי לעלות ולהילחם עמו כביכול.

לכן התורה האריכה בכתבת שמות וסיפורים על אנשים שהאריכו שנים ולא הביאו שום תועלת לעולם, כי בכך התורה רוצה ללמד אותנו כי לא שווה כלל לדרוש ולבקש חיים ארוכים שכולם ריקים מכל תוכן, ואינם מביאים שום תועלת לבריאה ולאנושות ולעצמם, וקל וחומר שאינם מכירים טובה בטובת המקום. שכן רק חיים עם תוכן רוחני המה נקראים חיים, ורק בהם יש תועלת לכל העולם כולו.

ואכן, לעומת האנשים הללו בדורות הקודמים שהאריכו ימים על פני האדמה וחיו עד אלף שנים, האבות הקדושים יחסית אמנם לא חיו שנים רבות כל כך, אבל השנים הללו אותן הם חיו, היו שנים מלאות וגדושות בעבודת הש"ת, עד שאמרו חז"ל כי האבות הקדושים שמרו את התורה אפילו קודם שניתנה בהר סיני.

אם כן אפוא, זהו מה שהתורה רוצה ללמד אותנו, כמה דורות שלמים חיו האנשים בני קדם, אבל היו אלה שנים ריקניות מכל תוכן מבלי לפעול בהם מאומה, עד שלא עמדו להם שום זכויות, והקב"ה השמיד אותם מתחת שמי ה', זאת לאחר שנתן להם הזדמנויות רבות לשוב בתשובה, אבל הם סירבו לכך בכל תוקף.

ומהם ילמד כל אדם מוסר השכל ולקח טוב לדורות, עד כמה עליו לנצל את שנות חייו שיהיו מלאים וגדושים בתורה ובמצוות ובמעשים טובים, ולבקש על חיים שיהיו מלאים בתוכן רוחני עילאי, שכן זאת התכלית של האדם בעולם.

משפיר לדוד תכלית האדם בעולמו; חיים מלאים בתוכן רוחני

בפרשת בראשית התורה מאריכה וכותבת את כל אלו שחיו בדורו של אדם הראשון ואחריו, עד שנולד נח. ואף גם בסוף פרשת נח מצינו בתורה, כיצד התורה מאריכה וכותבת אודות כל הדורות הללו של אנשי דור המבול עד שנולד אברהם אבינו ע"ה, כמה חיו, ומתי התחילו להוליד בנים ובנות, ובני כמה שנים היו כאשר החלו להוליד, וכמה שנים חיו אחרי שהם הולידו בנים ובנות. ולא עוד, גם לאחר המבול התורה מאריכה בכתבת שמות של אנשים, וכמה שנים נשארו לחיות ובאיזה גיל מתו וכו'.

ולכאורה קשה, לשם מה חשוב לנו לדעת את כל הפרטים הרבים הללו, את כל שמות האנשים הללו שחיו בדורו של אברהם אבינו או בדורו של נח, וכמה זמן הם חיו, ומתי הולידו בנים ובנות. והרי כל האנשים הללו אינם מעלים ואינם מורידים במעשים שלהם, ולמה התורה כל כך מאריכה בהם.

וחשבתי לומר בזה, כי הנה התורה רוצה ללמדנו בזה לקח טוב ומוסר השכל לדורות, בנוגע לכל הדורות שהיו אז, דורו של נח ודורו של אברהם אבינו. שכן, האנשים הללו חיו כל כך הרבה שנים, היו מהם שחיו יותר מתשע מאות שנה, והיו שחיו שמונה מאות שנה, והיו שחיו שבע מאות שנה ויותר, וכל אלו לבטח הכירו את אדם הראשון שהיה יציר כפיו של הקב"ה, והוא וחוה אשתו היו האבות שלהם, שהרי לא היה בעולם אדם אחר זולת אדם הראשון, ואף גם לא היו להם לא אבא ולא אמא.

והן וודאי הדבר, כי אדם הראשון שהכיר את כל האנשים הללו שחיו מאות שנים, סיפר להם סיפורים שונים שאירעו במשך השנים, אם זה סיפור הבריאה כיצד הקב"ה ברא את העולם במשך ששה ימים, ואף גם סיפר להם כיצד הוא היה חביבו של ה', והש"ת שם אותו בגן עדן, ושם המלאכים צלו לו בשר, ואף השקו אותו מיין של גן עדן. כמו כן סיפר להם בוודאי על ערמת הנחש, וכיצד הנחש הסית אותו ואת חוה לחטאו, וכיצד הוא וחוה אשתו חטאו באכלם מעץ הדעת, ונענשו מידו של הקב"ה.

כמו כן, לבטח סיפר להם על הזמן המיוחד בו היה בגן עדן, עד שבשל חטאו נתגרש מגן עדן, ואז הקב"ה שם בגן עדן את 'הכרובים' ואת להט החרב המתהפכת'. ועל כולנה, בוודאי סיפר להם על שעשה תשובה על חטאו, ואמר 'מזמור שיר ליום השבת'.

אלא, שכל הסיפורים החשובים הללו לא השפיעו לטובה על אף אחד מכל האנשים הללו שחיו בדורות ההם מאות שנים. שהרי לא מצינו כתוב בכל התורה כולה כי מי מהם שמע את הדברים והם השפיעו עליו והוא שב בתשובה. ולא מצינו כלל בכל התורה לא בפירוש ולא ברמז כי מישוהו מהאנשים הללו שמע את התוכחות שהוכיחם נח כשבנה את התיבה ושב מכך בתשובה.

דברי חכמים

פרפראות לפרשה

משולחנם של חכמי התורה

מעשה בראשית כולל את כל מה שקיים בבריאה

רבינו האור החיים' הקדוש זיע"א, מנפץ בפרשתנו את כל 'תורת' הכפירה, וזה לשונו: "את השמים ואת הארץ". דקדק לומר שני 'אתין', לרבות כל הנמצא בעולם". שהרי לכאורה היה צריך לומר "בראשית ברא אלוקים שמים וארץ". מדוע נוספה פעמיים המילה 'את'?

אלא אומר האור החיים' הקדוש: "את" באה לרבות. ה'את' באה להודיע: אל תטעה לחשוב שרק מה שאתה רואה בעיניים זו הבריאה. בשעה שאתה מסתכל על השמים אתה יודע מה הם מכילים: עולמות עצומים לאין ספור, ואת כל הבריאה כולה של השמים ברא הוא יתברך שמו. "ואת הארץ", מעבר לאדמה שאותה אנו רואים לכל מלוא האופק, הקב"ה ברא דברים שונים שנועדו לשמש את הברואים. חלקם טמונים במעמקי האדמה או במים, ובמהלך השנים התגלו באופנים מכוונים או באקראי, ועוד היד נטויה.

כל זה כלול במילה 'את' של "ואת הארץ", הבאה לרבות את כל הדברים החומריים הקיימים בבריאה.

"ואת השמים", ה'את' בא לרבות את כל הדברים הרוחניים שהקב"ה ברא בשמי השמים, הבריאה הרוחנית, שצריך להתעמק ולהתבונן בה, הכל בכל מכל כל ברא הקב"ה.

לא יתכן שיאמר אדם חס וחלילה שיש בריאה שה' יתברך לא ברא אותה, ולא עוד אלא שהכל עשה האלוקים בששת ימי בראשית. אלא שישנם דברים גלויים וישנם דברים שאינם גלויים, אותם ניתן לגלות לאחר עמל, כגון הזהב והיהלומים, מרבצים של נחושת ואבץ, ועוד חומרים שונים.

בכל מה שהאדם עושה ומייצר, הוא משתמש בחומרים הנפלאים הקיימים בבריאה, ועל ידי טכניקות שונות הוא מכין מהם חומרים חדשים. אבל אפילו הפרופסור הגדול ביותר לזואולוגיה לא הצליח לייצר יתוש קטן, רק הקב"ה בורא הכל!

וזאת עלינו לזכור ולהאמין תמיד, שכל הבריאה של הקב"ה היא, ובלמוד פסוקי מעשה בראשית נוכל לחזק בעצמנו את עיקר האמונה החשוב: "אני מאמין שהבורא יתברך שמו הוא בורא ומנהיג לכל הברואים".

עמוד המוסר הגה"צ רבי שלמה וולבה זצ"ל, כתב: הקב"ה ברא את האור. מהו האור? אף אחד עדיין לא הצליח לענות על כך. הירח, למשל, מאיר את העולם כולו. כשאין ירח, שורר בעולם חושך מוחלט. מהו הפרוז'קטור הזה, שמאיר את כל התבל? רוסיה ואמריקה חקרו את העניין הזה והטיסו חלליות לירח. כשהצליחו להגיע, העולם נדהם. ואז הם ירדו על הירח - המצבר המופלא שמאיר את הלילה בכל העולם כולו, ומה גילו? רק סלעים שחורים. הם חפרו, שום דבר. רק סלעים. איך הסלע ששמו ירח מאיר את כל העולם?!

והשמש - מהי? עדיין חוקרים אותה. סוג של אש, שנותן אור לכל העולם כולו...

והתשובה האמיתית לחידה הזו היא שהכל אלוקות. השמש והירח הם משתים, והוא יתברך "המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים".

הם, השמש והירח - כוחו של בורא העולם. הוא אומר להם: 'תאירו!' והם מאירים, בלי סוללות ומצברים, באור אדיר. ואתה האדם עומד ורואה את האור - ובעצם רואה אלוקות מול עיניך!

אומר הרב וולבה: אילו היה האדם חוקר את חקירת האלוקות שבשמש ובירח, היה נבהל לראות את האור. הוא היה קם בבוקר, מתחבא במערות ופוחד לראות את האור בעולם, שהוא אורו של ה' יתברך המאיר לארץ.

ארחות ישראל

הליכות והלכות בין אדם לחברו

החזקת תלמיד חכם בארץ ישראל

לדעת רבינו הפלא יועץ זצ"ל, מעלה מיוחדת יש למי שמחזיק תלמיד חכם יחידי ונותן לו את כל צרכיו.

המחזיק ידי תלמידי חכמים שבארץ ישראל מעלתו גדולה מאוד ויש לו חלק במצות ישוב הארץ שעיקרה לעסוק בתורה ובמצוות על אדמת הקודש.

במסילת נעלה

שביבי אמונה ובטחון מפקנסו של מו"ר הגה"צ רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

הקב"ה מגביה שפלים

בעל מלאכה גדול ומפורסם במרוקו היה יהודי בן משפחתנו.

בהיותו נער צעיר לימים, ביקשתי פעמים רבות להיפגש עימו ולא עלה בידי. גם כאשר נזקקתי מעט לסיועו הכספי כאשר הוצאתי ספר על סבי הצדיק רבי חיים פינטו הגדול זיע"א וניסיתי להגיע אליו ולשוחח עימו על כך - אותו אדם התחמק ממני שוב ושוב, ולא הצלחתי לפוגשו כלל.

לימים, כאשר בגרתי, קיבלתי על עצמי במצות כ"ק אבא זיע"א לערוך את הילולת הצדיק רבי חיים פינטו זיע"א במרוקו מידי שנה, ובכל פעם הייתי נוהג להזמין גם את בעל המלאכה בן המשפחה הילולא - אולם במשך שנים רבות האיש התעלם מהזמנותי, ולא נטל חלק בהילולא.

עד שהיהודי הזדקן מאוד, והגיע קרוב לגיל תשעים. מאז, כל יחסו כלפיי התהפך לגמרי, הוא מבקש לשהות שעות ארוכות במחיצתי, מנשק את ידי בכל עת, ומתכבד בי ובהיותנו קרובי משפחה.

רבות הרהרתי על מעשיו ולמדתי מהם מוסר עצום. כאשר הייתי בחור צעיר, לא הייתה בי כל גדולה ולא היה לי משהו לתרום לבעל המלאכה, ולכן הוא לא התייחס אליי כלל. אולם היום לאחר שבגרתי ונעשיתי מוכר בציבור, הוא מעוניין לשהות במחיצתי ולהתגדל בי.

אין כל ספק שכל זאת רק בזכות התורה שלמדתי במשך השנים מאז היותי נער ועד היום, רק התורה שיגעתני בה היא שהביאה אותי למצב שבו האיש מחפש את קרבותי ומתגאה בי שאני קרוב משפחה.

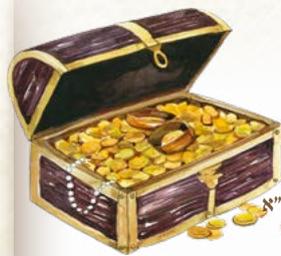
לימוד נוסף למדתי מהעניין, עד כמה יש להיזהר בכבודם של קטנים, ועד כמה עלינו להקפיד שלא לזלזל בהם, שהרי כבר אמר דוד המלך ע"ה (תהילים קיט, צט) "מכל מלמדיי השכלתי כי עדותיך שיחה לי".

במה מפטירין

הפסרת השבוע: "כה אמר הא-ל ה' ברא השמים ונוטיהם" (ישעיה מב)

הקשר לשבת: נבואת ישעיה מזכירה את בריאת השמים והארץ וכל אשר בה, כפי שענין בריאת העולם מתוארת בהרחבה בפרשת בראשית.

מן האוצר

ממשנתו של מו"ר הגה"צ
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

חובת האדם לעשות את רצון השי"ת

"וייצר ה' א-להים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו
נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה" (בראשית ב, ז)

יש לשאול בדבר, מדוע סיפור בריאת האדם וכיצד הוא
נברא עפר מן האדמה וכדומה, נכתב בתורה רק לאחר
כל הסיפור של כל ששת ימי המעשה. כלומר, מדוע
יש הפסק גדול בפסוקי התורה בין בריאת העולם ובין
בריאת האדם, כיצד יצר ה' את האדם.

ונראה לענ"ד בביאור העניין. אמנם משום שהאדם
הוא נזר הבריאה ומבחר כל הנבראים שנבראו על ידי
הקב"ה, דווקא משום הכי לא רצתה התורה לדבר מיד
בגנותו כיצד לא שמע בקולו של הקב"ה וחטא ואכל
מעץ הדעת. משום הכי בתחילה התורה מדברת בשבח
של האדם, דהיינו בעצם בריאת האדם, ובשבח הגדול
שהקב"ה נפח באפיו נשמת חיים, וכדברי חז"ל (ר' זוהר
הק' ח"א כז, א) מאן דנפח מדליה נפח.

וכיון שהתורה מדברת בדברי שבח של האדם, בשל כך
לאחר מכן ממשיכה התורה ומדברת בשבחים נוספים,
בשבח של קדושת השבת ובשמירת שבת, שכן השבת
היא היום המובחר מכל ימות השבוע, והיא נותנת ברכה
לכל הימים, וכדברי חז"ל שאמרו (שם, ח"ב פח, א)
מינייה מתברכין כל שיתא יומין. ולכן התורה הכניסה
את הפסוקים הללו של שבת לאחר כל הפסוקים של
כל הנבראים, כדי לעשות קצת הפסק מכל הפסוקים
הרבים של כל הבריאה.

וכי אז, רק לאחר מכן ממשיכה התורה ומדברת
באריכות נוספת על האדם שהוא מבחר ונזר הבריאה,
כיצד הוא לא שמע בקול ה' וחטא בעץ הדעת, ואף גם
כותבת אודות העונש הגדול שהוא קיבל, להיות מגורש
מגן עדן, ובמקום זה העמיד הקב"ה במקום את "להט
החרב המתהפכת לשמור את דרך עץ החיים" (בראשית
ג, כד). ורק על האדם התורה כותבת ומדברת באריכות,
כיון שהוא העיקר של כל הבריאה כולה.

נמצאנו למדים מהדברים הללו, כמה נחת רוח יש
להקב"ה מלומדי התורה, וכמה יש לו נחת רק מהפסוקים
הראשונים אשר מדברים מבריאת העולם ומבריאת
האדם נזר הבריאה, שכל הבריאה נבראה ראשית כל
רק בשביל האדם. ולכן התורה מאריכה בבריאת העולם
ובבריאת האדם, ובשבת קודש, קודם שהיא כותבת על
החטא של אדם הראשון, ועשתה הפסק ולא דיברה
מיד על חטא האדם שנצטווה שלא לאכול מעץ הדעת
ואכל. ומכאן אנו למדים עד כמה צריכים אנו לעשות
נחת רוח לבורא ית"ש במעשינו, ללמוד תורה
ולקיים מצוות, ואז גם אנו נזכה להיות כמו
האבות הקדושים, ונהיה אצל הקב"ה
נזר ומבחר הבריאה.

א. מצות תלמוד תורה שקולה כנגד המצוות כולן. וכשלומד בשבת, שכרו פי כמה
וכמה, ושעה אחת של לימוד תורה בשבת, שווה למאה שבועים מיליון שעות של לימוד
בימי החול. (כמובא בספר שיבת ציון על פי תיקוני הזוהר).

ב. כתב מרן החיד"א: תלמידי חכמים העוסקים כל השבוע בגמרא והלכה, יקבעו זמן
בשבת גם למדרש ואגדה, וכן הוא מנהג רוב תלמידי חכמים בכל המקומות.

ג. במעלת המחזק חידושי תורה ובפרט בשבת קודש, אומר הזוהר הקדוש (הקדמת
הזוהר ד, ב): "רבי שמעון בר יוחאי אמר, כמה יש לו לאדם להשתדל בעסק התורה
יומם ולילה, כי הקב"ה מקשיב לקולם של העוסקים בתורה, וכל מילה שמתחדשת
בתורה על ידם, עושה רקיע אחד. ובאותה שעה שמתחדש דבר תורה מפיו של האדם,
אותו דיבור עולה ומעיד לפני הקב"ה, והקב"ה לוקח את אותו דיבור ומנשק אותו,
ומעטר אותו בשבעים עטרות וכו'. עוד מובא בזוהר (שלה לך קעג, ב) וכמה כבוד
על כבוד, ועטרה על עטרה, מעטרים את אביו של אותו אדם המחזק חידושי תורה,
ובאותה שעה אומר הקב"ה לפמליא שלו, התאספו לשמוע חידושים בתורה של פלוני
בן פלוני, ומנשקים את האב על ראשו בזכות בנו. אשרי חלקם של העוסקים בתורה,
ובפרט ביום השבת יותר משאר הימים".

ועוד אומר הזוהר (בשלה דף קעג): "בוא וראה, כשנכנסת השבת, יורדות הנשמות
לשרות על העם הקדוש (- זוהי 'הנשמה היתירה' שמקבל כל אחד לפי דרגתו, תוספת
קדושה ליום השבת). וכשיצאת השבת, עולות אלו הנשמות, ועומדות לפני המלך
הקדוש. והקב"ה שואל אותם, איזה חידוש היה לכם בעולם ההוא בתורה? ואשרי מי
שאומרת לפניו חידושי תורה, כמה שמחה עושה. או אז הקב"ה מקבץ את הפמליא
שלו ואומר: שמעו חידושי התורה שאומרת נשמתו של פלוני. וכל הפמליא של מעלה
מקשיבים לדברים אלו, וחיות הקודש מתגדלות בכנפיהן ומתלבשות בכנפיהן".

ד. מעלה נוספת מביא רבינו יוזף חיים זיע"א בשו"ת תורה לשמה (סימן צח): גם
אם התחדש לאדם חידוש תורה במשך השבוע, אם מוציא את החידוש בפיו בפעם
הראשונה בשבת, הרי שיש לחידוש זה יתרון מכח קדושת שבת, ונחשב לו כאילו
חידשו בשבת ממש, כי העיקר הוא כאשר מוציא מפי. ומכל מקום מי שאינו יודע
לחדש חידושי תורה, ילמד איזה דבר חדש שלא ידע אותו, ויעלה לו כאילו חידש
חידושי בתורה בשבת.

ה. ומכאן יש ללמוד שכל מי שקדושת השבת נוגעת אל ליבו, ישתדל שלא ידבר בשבת
כי אם בדברי תורה ובדברים הצריכים לו. ואמרו במדרש: אמרה תורה לפני הקב"ה:
ריבוננו של עולם! כשישראל יכנסו לארץ, זה יהיה רץ לשדרו זה לכרמו - ואני מה יהיה
עלי?! אמר לה הקב"ה: בתי, יש לי זיווג שאני מזווג לך, ושבת שמו, שישראל בטלים
ממלאכתם ועוסקים בתורה (שבת ב רח). ואמרו בתלמוד ירושלמי: פועלים ובעלי
בתים שעסוקים בפרנסתם כל השבוע, יעסקו בתורה בשבת יותר מתלמידי חכמים,
ותלמידי חכמים ימשיכו יותר בעונג אכילה ושתייה קצת.

חידושי הפרשה

חידושים לפרשת בראשית

- איזה מזמור אמר אדם הראשון כשעשה תשובה?
- איזהו אל זר שיש בגופו של אדם?

תשובות יש לשלוח עד יום שני למייל: 26@hpinto.org.il

עומקא דליבא

פרקים בתיקון המידות
ובעבודת הלב

'אגואיסט' - בגדר עבודה זרה ממש!

מועד חילוף העונות והמועדים, הוא אחד מהחסדים הגדולים שהקב"ה היטיב עם בראיו. שינוי הזמן גורם לשינוי בהרגשות, בתפקידים ובפעולות של האדם, ומתוך כך נוצרת התחדשות. טבע הבריאה להתחלף ולחדש את עצמה, ובכך היא משמשת ככלי שרת לאדם, שלא יתיישן במצב אחד באופן תמידי. לולי יכולת ההתחדשות, היו כל הימים במהלך אחד והאדם היה שוקע בביצת ההרגל ויורד מטה מטה.

ציר הזמן העכשווי, שבת בראשית שבה אנו מצויים כעת, כשמה כן היא; שבת שמהווה נקודת זינוק להתחלות טובות של תכניות ורעיונות שתמיד חשבנו עליהם ומאן דהוא הרסני דאג לדחוף את התכניות הטובות האלו ל'מחר' או 'לאחר החגים'.

דוגמאות לא חסרות. מתפלל, המוצא את עצמו מרוחק במחשבתו ממילות התפילה ומכוונתה, מנחם את עצמו שבתפילה הבאה הוא כבר יכוון מתחילתה. תלמיד בבית הספר שכתב ידו אינו קריא, מוכן להתאמץ לשפר את כתיבתו, מהמחברת החדשה הבאה לטובה. אין זו עצלות

בלבד. יש כאן צורך נפשי שגורם חיצוני ישפיע על הפעילות. כאשר תהיה התחלה חדשה, הניחוח המיוחד של המציאות המתחדשת יסייע לשנות את ההרגל ולפעול באופן שונה.

זהו אפוא הזמן להתעורר ביחד וללמוד על הרגלים חדשים, לשפר תכונות ולעקור מליבנו מידות רעות שמקומם לא בכרם בית ישראל. הבה ונתחדש לטובה.

במרכז בריאת העולם ניצב נזר הבריאה כולה - אדם הראשון, שבטרם בריאתו כבר נקבע אופיו המהותי החיובי, זה שילוה אותו במהלך שנות חלדו. כך שנו רבותינו במדרש (ילקוט שמעוני, א, יג):

רבי סימון אומר; נעשו מלאכי השרת כתות כתות, חבורות חבורות. הדא הוא דכתיב "חסד ואמת נפגשו צדק ושלוש נשקו". חסד אומר; יברא - שהוא גומל חסדים. אמת אומר; אל יברא - דכולו שקר. צדק אומר; יברא - שהוא עושה צדקות. שלום אומר; אל יברא - שכולו קטטה. א"ר הונא רבה דצפורי עד שמלאכי השרת מדיינין זה עם זה בראו הקב"ה א"ל מה אתם מדיינין כבר נעשה אדם.

המידה הראשונית, השרשית, שעמה נברא האדם היא אפוא 'חסד'. המידה הזו יכולה ללוות אותו במהלך כל חייו, בכל רגע ורגע ובכל פעולה ופעולה היצור האנושי מונע ומופעל ממידה מיוחדת זו של ה'חסד'. אם תשאלו כיצד עוקרים את המידה הזו והופכים את היצור האנושי לנטול רגשות ולכלי מלא מידות רעות? התשובה נעוצה במילה אחת שחודרת ומחלחלת אט אט לתוך הפנימיות הטובה והזכה של נזר הבריאה. למילה הזו קוראים 'פראייר'.

תכונה רעה זו נוצרה בבית מדרשם של אנשי סדום. זהו ביטוי סדומי שאין לו כל פשר, אין לו תרגום לשום שפה ולשון אנושית. תכלית אחת לו, למנוע עשיית טוב לזולת. לדכא כל רגשי חמלה והתנדבות. לסמא עינים הרואות את הזולת. הסבא מקלם צ"ל מעורר על ההנהגה הזו בהקשר לדברי הגמרא במסכת שבת (דף קה, ב)

"אמר רבי אבין; מאי קראה, "לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר". איזהו אל זר שיש בגופו של אדם? הוי אומר זה יצר הרע."

הרי לנו, כי אהבת עצמו ('אגואיסט' בלע"ז) הרי היא בגדר עבודה זרה ממש. זה שאדם חושב רק על עצמו ואינו חושב על השני בכלל, הוא כורע ברך ומשתחוה לעצמו. זהו עבודה זרה שיטתית של האנוכיות.

כך למשל כשהעיניים עצומות והאוזניים אטומות, כבר לא שומעים את הרעש שעושים לזולת. לא שומעים את הצפירה שצופרים במכונית ליד בנין בשעה מאוחרת בלילה, כדי לקרוא לחבר - למרות שגרים כאן יהודים מבוגרים, ויתכן מאוד שבקרבת מקום מצויים גם חולים ותינוקות שכבר נמים על יצועם. לא רואים שהעטיפה שנזרקה על הרצפה, או בבל הסיגריות, הם מפריעים לזולת.

וכך למשל ניתן לציין כי בפרעות תרפ"ט ב'חברון' הסתתרו רבים ב'בית סלונים'. היו מבני הישיבה שראו שהם על סף מיתה ובמעשה נאצל הם נשכבו על חבריהם כדי להגן עליהם מפני הפורעים הארורים. מתחת גופות המתים ב'בית סלונים', יצאו עשרה בחורים שקיבלו את חייהם במתנה בזכות זולתם.

עדות מפורטת על גבורת נפשם של אותם מצילי חיים, מצוטטת בספר 'וילכו שניהם יחדיו' מפיו של אחד מהניצולים, הגאון רבי דב מעיני זצ"ל שהגיע בחודש אלול תרפ"ט לישיבת מיר, שם הוא סיפר זאת למשגיח רבי ירוחם זצ"ל.

התהודה לגבורת נפשם של המצילים עלתה בשיחתו של המשגיח בראש השנה לפני התקיעות, כשהוא מציין ברגש רב כי מעשה זה יהיה לזכות לעם ישראל.

בנוהג שבעולם, בעת צרה אדם מאבד את שיקול דעתו וכאן הגיעו הבחורים הללו לדרגות רמות ששמרו על מעלתם עד רגעי המוות. רבי ירוחם הוסיף וציין "ניכר היותם תלמידי הסבא מסבלודקא זצ"ל, שמכוחו הגיעו לדרגה רמה שכזו."

מעוניין לזכות את הרבים ולהפיץ את העלון "פחד דוד" באזור מגוריך?

פנה עוד היום ע"י שליחת מייל ל:
mld@hpinto.org.il

**ותזכה בברכת הצדיק
רבי דוד חנניה פינטו שליט"א**

לקבלת דבר תורה יומי

מאת מורנו ורבנו

כ"ק האדמו"ר רבי דוד חנניה פינטו שליט"א

ניתן לשלוח הודעה

**אנגלית +16467853001 • צרפתית +972587929003
ספרדית +541141715555 • עברית +972585207103**

שמעו וראו כי טוב ה' - מודעה רבה לאוריינא

בסייעתא דשמיא מעתה ניתן להאזין לשיעורי מורנו ורבנו כ"ק האדמו"ר רבי דוד חנניה פינטו שליט"א - בעברית, אנגלית, צרפתית וספרדית

באתר קול הרשון ובמספר ישיר 0733-718-144

בקרוב יהיה ניתן לקבל חוברת קטלוג מפורט, כל שיעור עם מספר ישיר, ניתן לקבלו במייל: mld@hpinto.org.il

מסודר
לפי פרשות
השבוע, חגים
ונושאים שונים.

**שמעו
ותחי נפשכם**